

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pia Desideria

Hugo, Hermann

Mediolani, 1634

II. Deus tu scis insipientiam meam, & delicta mea à te non sunt
abscondita. Psalm. 86.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43734

Deus tu scis insipientiam meam, et
delicta mea à te non sunt abscondita.

Psal. 68.

C. Blancus f.

22

Deu

S

Nu

M

Hec

E

Qui

In

Et p

M

Creo

S

Nec

P

Et S

D

Non

S

Leg

I I.

Deus tu scis insipientiam meam, & delicta mea
à te non sunt abscondita. *Psal. 86.*

SI tibi stultitia nulla est patientia nostra,
Omnia consilio qui sapiente regis;
Nullus ab offenso veniam sibi numine speret.
Nullus enim culpa, stultitiaque vacat.
Hæc etiam excelsas afflat contagio mentes,
Et sua stultitia quemlibet aura rotat.
Quid simulasse iuuat? semel insanuimus omnes;
In genus humani stemmatis illa nota est.
Et pater & mater, generis primordia nostri,
Maxima stultitia signa dedere sua.
Credite posteritas, fatali vendita pomo es:
Stultius hac aliquid venditione fui?
Nec minus insanus, magni patrimonia census
Perdidit esuriens munere pulvis Esau.
Et Salomon tactam sensit vertigine mentem,
Dum castam insano vertit amore domum.
Non igitur magni fallunt oracula Regis;
Stultorum innumerum qui docet esse gregem:
Legiferi neque vana canunt præfagia vatis,

Quæis

Queis defleta hominum tanta ruina fuit :
 O saperent , ait , & cauti ventura viderent !
 Non adeo in vitium cerea turba foret .
 Quis (nisi desiperent) quosdam dixisse putaret ,
 Nullum qui terris imperet , esse Deum ?
 Quilibet ut peccet (alias peccare timeret)
 Esse sibi nullum flagit in orbe Deum .
 Ipsa igitur nostros auertunt crimina sensus ,
 Nullus & in vitium sit nisi stultus , abit .
 Sed neque iam gli scens stat in hec dementia passus
 Precipiti in peius truditur acta pede :
 Extruimusque domos , cœloque educimus arces ,
 Ceu data perpetuò terra colenda foret ?
 Crastina lux coget vite statione moueri ;
 Quis neget insanas nos fabricasse domos ?
 Conserinus platanos , disponimus ordine lauros ,
 Areolas hortis diuidimusque suas :
 Quæ stolidi serimus , vix tertius aspicit heres ,
 Quo tibi , qui carpet tum tua poma , nepos ?
 Sic puto , dat senibus puerilis natio risum ,
 Cum fabricat luteas , paruula turba , casas :
 Ludrica sollicitis feruet res publica curis ,
 Hic fcenum , hic paleas conuehit , ille trabes ;
 Aggerit hic grauido plumas , & stramina plaustro ,
 Huius erat testa que vere minus aquam .

Et

Et sibi tum structæ gratantur mœnibus urbis,
 Magnaque se pueri regna locasse putant.
 Hæc videt ac ridet, quæ transit grandior ætas,
 Vixque graues sese virque, senexque tenent.
 Haud aliter Superis dant nostra negotia risum,
 Regnaque pro nidis, quæ fabricamus, habent,
 Hæc quoque sub stolido sapientia nata cucullo;
 Tam varijs nullum vestibus esse modum;
 Pauca, vel hoc studio peregrinus ad oppida currat,
 Inueniet vestes per loca quæque nouas.
 Si sedeant vno simul omnes forte theatro,
 Quos sua dissimiles palla, chlamysque facit,
 Ridiculis videat plenissima pulpita mimis,
 Rideat, et scy pallia quisque sui.
 Iam studiũ gemmarũ, & habendi quis furor auri?
 Sudat in hoc hominum nocte, dieque labor.
 Quid tamen est aurum, fulua nisi puluis arena?
 Gemmaque, quam vitrei gutta gelata maris?
 Ambit & has tanta gens stulta cupidine gazas,
 Ceu foret hinc miseris vna petenda salus.
 Ecce tibi minimo cœlum venale labore,
 Et cœlum hoc pretio quantula turba petit?
 Heu genus insanum! terras preponitis astris,
 Ignotis nimium dona caduca bonis!
 Quis pueros (lusu si vel tam turpiter errent)

O. bily

Orbiliū meritos aspera sceptrā neget?
 Nempe sciunt leuibus quid distent aera lupinis,
 Vt semel abiectas deseruere nuces.
 Nos magē desipimus, cum parua crepundia, cœlo,
 Pro pudor! & fluxas pluris habemus opes.
 O medici mediam stolidis pertundite venam!
 Stultitia queat hic proximus esse furor.
 Sed videt hæc, magnus qui tēperat arbiter orbem,
 Nostraque stultitia nomine, multa tegit.
 Et inca propitius deliria plurima transit,
 Multaque scit cœca dissimulanda manu.
 Et qui ius adimat, nouit Prætoris egere.
 Ne perdam, patrias qui mihi seruet opes,
 Ergo adeat sanum mea, fac, tutela patronum,
 Stultitia custos esto vel ipse mea.

CHRYSOSTOMVS.

Hom. 4.

In Ioannem.

Nihil ab insipientibus differunt qui terrenas res, & breui duraturas tanquam in somnis suspicantur.

C

Mi-